

Stryjeńskich

Dzielnice: Ursynów

Osiedla: Natolin

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1977

Opis

Stryjeńscy - rodzina polska zasłużona dla kultury narodowej. Jej najślynniejsi przedstawiciele to niewątpliwie:

Aleksander Napoleon Kazimierz (1803-1875) - inżynier, kartograf. Przyszedł na świat w kalwińskiej rodzinie szlacheckiej osiadłej w Białymstoku, w 1826 roku ukończył - w randze podporucznika - Szkołę Aplikacyjną Artylerii i Inżynierów w Warszawie, po czym znalazł się w szeregach 1. pułku Strzelców Piesznych. Podczas powstania listopadowego w bitwie pod Grochowem lub Wawrem miał zdobyć rosyjski sztandar. Po upadku zrywu wyemigrował do Szwajcarii, gdzie zajął się kartografią, w latach 1837-54 należąc do grona autorów pierwszej nowoczesnej, wieloczęściowej mapy tego kraju (skala 1:100 000). Później przejął obowiązki inżyniera dróg publicznych w Genewie a jednym z jego ważniejszych dokonań była budowa mostu na Rodanie. Zmarł podczas wizyty u swojej córki w Paryżu.

Spoczywa:

Cmentarzu w Montmorency pod Paryżem.

Tadeusz (1849-1943) - architekt i konserwator zabytków, również przedsiębiorca budowlany. Był synem Aleksandra, przyszedł na świat w Carouge niedaleko Genewy. Studiował architekturę w Zurychu i Paryżu, przez kilka lat był architektem rządowym w Peru. W 1879 roku zamieszkał w Krakowie, z którym to miastem związał się na całe życie. Był pierwszym w Polsce architektem stosującym konstrukcje żelbetowe. Jako konserwator zajmował się renowacją głównie kościołów (m.in. św. Krzyża i Mariackiego), zaprojektował kilkanaście ważniejszych krakowskich budowli. Należał do projektantów Wielkiego Krakowa, był członkiem tamtejszego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych.

Spoczywa:

Cmentarz Rakowicki w Krakowie.

Karol (1887-1932) - architekt, rzeźbiarz, działacz społeczny. Był synem Tadeusza, przyszedł na świat w Krakowie. Kontynuując tradycję rodzinną studiował architekturę w Zurychu a także rzeźbę

w Paryżu. Swój pierwszy większy sukces odniósł już w 1912 roku, projektując mieszkalne budynki dla krakowskich robotników. Później zajął się regulacją przestrzenną Zakopanego a w 1922 roku objął stanowisko dyrektora miejscowej Szkoły Przemysłu Drzewnego. W 1927 roku - po rozwodzie z żoną Zofią - przeniósł się do Warszawy, gdzie został kierownikiem Katedry Rzeźby Monumentalnej na Akademii Sztuk Pięknych a kilka miesięcy przed śmiercią również dyrektorem Instytutu Propagandy Sztuki, założonego wraz z Władysławem Skoczylasem w zaprojektowanym przez siebie pawilonie wystawowym przy ul. Królewskiej 13. Zmarł w stolicy na skutek wylewu krwi do mózgu.

Spoczywa:

Cmentarz Zasłużonych na Pęksowym Brzyzku w Zakopanem, dokąd jego ciało ekshumowano z rodzinnego grobowca na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Zofia z Lubańskich (1891-1976) - malarka, graficzka, ilustratorka i scenograf., jedna z najwybitniejszych plastyczek polskich dwudziestolecia międzywojennego. Była żoną Karola, pochodziła z Krakowa. Ukończyła Szkołę Malarską dla Kobiet prowadzona w jej rodzinnym mieście przez Marię Niedzielską, po czym współpracowała jako ilustratorka z różnymi czasopismami. Przez rok - jako Tadeusz Grzymała-Lubański - studiowała malarstwo w monachijskiej Akademii Sztuk Pięknych. W 1921 roku wraz z mężem zamieszkała w Zakopanem, jednak sześć lat później nastąpił ich rozwód i - podobnie jak mąż - wyjechała do stolicy. Zamieszkała wówczas w kamienicy przy ul. Mazowieckiej 10. Należała do ugrupowania artystycznego "Rytm", ze sztuk plastycznych uprawiając najczęściej temperę i litografię. Tworzyła plakaty oraz liczne ilustracje książkowe (m.in. do "Monachomachii" I. Krasickiego). Jej najsłynniejsze dzieła to m.in. "Pascha", "Pastorałka", "Pory roku", "Cztery sakramenty", "Tańce polskie" oraz cykl "Bożki słowiańskie". Cykl "Dwanaście miesięcy" był dekoracją polskiego pawilonu podczas Światowej Wystawy w Paryżu w 1925 roku. Jako przeciwniczka sanacji nie cieszyła się zbytnim uznaniem krytyków. W 1928 roku zaprojektowała jedynie polichromię do Kamienicy Pod Lwem na Rynku Starego Miasta 13. Dopiero pod koniec lat 30-tych rozpoczęła prace nad dekoracjami dla statków pasażerskich "Batory" i "Piłsudski" oraz wewnątrz w nowo otwartej cukierni E. Wedla. Okupację hitlerowską spędziła w Krakowie, po wyzwoleniu wyemigrowała do Szwajcarii. Swoje wspomnienia zawarła w tomie "Chleb prawie że powszedni". Zmarła w Genewie.

Spoczywa:

Cmentarz Chenebourg w Genewie.

Jacek (1922-1961) - malarz i dekorator wnętrz. Był synem Zofii i Karola, bratem-bliźniakiem Jana. Urodził się w Krakowie, podczas okupacji przebywał we Francji. Po wojnie osiadł w Genewie, gdzie ukończył studia artystyczne. Jako artysta specjalizował się we freskach i mozaikach.

Jan (1922-1996) - architekt, alpinista. Był synem Zofii i Karola, bratem-bliźniakiem Jacka. Studia na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie przerwała okupacja hitlerowska. Po przedostaniu się do Szwajcarii ukończył tam studia architektoniczne. Był wykładowcą na Uniwersytecie w Genewie, specjalizował się w akustyce budowli.

Ciekawostki

Stan obecny:

Bloki osiedla Natolin. Powstały w latach 80 XX w. wg proj. Jacka Nowickiego na potrzeby ok. 60.000 mieszkańców.

róg ul. Belgradzkiej: kapliczka maryjna.

Data nadania nazwy: 1977.12.05. Wcześniej droga ta zwana była zwyczajowo przez mieszkańców "Pod Górą".
